

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/285/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412207613
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8412207613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO:36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 12C/422/2012-67 zo dňa 02. 07. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2012 domáha sa žalobca od žalovaného zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Škoda mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu exekútora.

O žalobe rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí znamenať zbytočné prieťahy. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora musí exekučný súd vykonať rôzne procesné úkony, v dôsledku ktorých nerozhodnutie v zákonom stanovenej lehote nie je možné považovať za prieťah.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti celému rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

- namietal skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Túto úpravu podľa žalobcu nie je možné v danom prípade použiť, pretože nebola účinná v čase založenia zodpovednostného právneho vzťahu,

- súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty,
- súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie,
- súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom ak konštatuje, že žalobcovi nevznikla škoda
- ak bol súdu pred pojednávaním veci doručený návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu, bol súd povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolačný súd sa stotožňuje s jeho názorom, že každé konanie alebo rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote nemožno bez ďalšieho považovať za prieťahy v konaní. Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca v danom období doručil súdom Slovenskej republiky veľké množstvo návrhov v exekučných konaniach, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Vzhľadom na množstvo návrhov a na obsadenosť súdov nebolo vo faktických možnostiach súdov rozhodnúť o týchto návrhoch v zákonných lehotách. K rovnakým záverom dospel ÚS SR vo veci IV.ÚS 606/2012, kde uviedol, že „Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú.“

Ak neboli preukázané prieťahy v konaní (základ nároku), nebolo teda potrebné zaoberať sa znaleckým posudkom o výške škody. Obsahom spisu nie je návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu. V danom prípade bola vec na námietku žalobcu prikázaná súdu, ktorý nekonal v namietaných exekučných veciach, a teda vo veci nie je dôvod namietat porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.